

Serena Sáenz & Ricardo Estrada

Estiu al Palau
Dijous, 2 de juliol de 2020 – 21 h
Sala de Concerts

Serena Sáenz, soprano
Ricardo Estrada, piano

Programa

Eva Dell'Acqua (1856-1930)
Villanelle

Joaquín Rodrigo (1901-1999)
Cuatro madrigales amatorios
“¿Con qué la lavaré?”
“Vos me matasteis”
“¿De dónde venís, amore?”
“De los álamos vengo, madre”

Enric Granados (1869-1916)
Elegia eterna

Jacques Offenbach (1819-1880)
“Les oiseaux dans la charmille”, de *Les contes d'Hoffmann*

Ricardo Estrada (1973)
Winds

Guiseppe Verdi (1813-1901)
“Caro Nome”, de *Rigoletto*

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)
Vocalise
Zdes' khorosho, op. 21 núm. 7

Nikolai Rimski-Kórsakov (1844-1908)
“Plenivshis' rozoy, solovey” (Romança Oriental), de *Quatre cançons, op. 2*

Gaetano Donizetti (1797-1848)
“Regnava nel silenzio”, de *Lucia de Lammermoor*

Durada aproximada del concert: 60 minuts, sense pausa

Elegia eterna per a soprano

La jove i talentosa Serena Sáenz (Barcelona, 1994) ens ofereix un atractiu gresol del seu repertori de soprano lleugera de *coloratura* en què combina diferents repertoris de cançó i òpera, tot mostrant la seva versatilitat en fins a cinc idiomes.

El vol d'una oreneta i el somieig de la protagonista són la sinestèsica excusa per a la cèlebre *Villanelle* (1892) de la compositora belga Eva Dell'acqua. Una cançó que és pedra de toc del repertori de soprano lleugera de *coloratura* de dives com Mado Robin, passant per Beverly Sills, Edita Gruberová o Natalie Dessay.

Joaquín Rodrigo va tenir una sensibilitat especial per al gènere de la cançó, els seus *Quatre madrigals amatoris* (1947) en són un exemple paradigmàtic. La subtil inspiració musical del Renaixement espanyol sobre uns poemes del segle XVI destil·len el caràcter d'unes cançons que contrasten melancolia i picardia amorosa.

La cançó catalana té en la figura d'Enric Granados un referent ineludible. *L'elegia eterna* (1914) va ser la seva última cançó sobre text en català, d'Apel·les Mestres, i va ser dedicada a la recordada Maria Barrientos, que la va estrenar. L'anotació "*serenament*" indicada a l'inici de la partitura marca el caràcter líric i commovedor sobre una senzilla però delicada melodia que necessita un cant noble i refinat.

Jacques Offenbach, rei de l'opereta francesa, només va escriure una òpera, d'estrena pòstuma, però va aconseguir que *Les contes d'Hoffmann* (1881) es transformés en un títol clau del repertori romàntic francès. L'ària de la nina Olympia del segon acte és una filigrana vocal que desafia la soprano amb una *coloratura* endimoniada de picats i sobreaguts sobre el pentagrama mentre el robòtic personatge canta sobre l'amor i els sentiments d'un cor humà que ella no té.

L'única peça no vocal del recital, la protagonitzarà el pianista Ricardo Estrada amb una obra pròpia: *Winds*, composta durant la seva estada com a estudiant a Londres i basada en els paratges evocadors de les Highlands d'Escòcia. Aquesta peça, a més, va servir de capçalera del desaparegut programa d'òpera *Gran gala* de Radio Nacional de España a Catalunya, Ràdio 4, històric programa que va estar en antena durant més de quaranta anys.

Gilda, la filla oculta del geperut bufó Rigoletto, ha descobert l'amor de mans del duc de Màntua; això sí, aquest disfressat d'un jove estudiant pobre amb el nom fals de Gualtier Maldé. Verdi aprofita aquest estratagema teatral per compondre una ària en què la candidesa del primer amor es construeix sobre una línia vocal plena de trinats, *pianos*, aguts i picats, però amb un fons naïf de *legato* exigent per dibuixar el caràcter aparentment fràgil de Gilda.

Rimski-Kórsakov i Rakhmàninov són dos dels compositors russos que millor van saber rebre i adaptar al rus l'herència del lied alemany, i sobretot del *romança francesa*. El caràcter tardoromàntic del *Vocalise*, un melisma vocal sense text de Rakhmàninov, o el colorisme orientalista de la cançó de Rimski són dos bells exemples que condensen les millors qualitats de tots dos: inspiració melòdica i creativitat vocal.

"Regnava nel silenzio" és l'ària *di sortita* de Miss Lucia di Lammermoor, rol icònic de l'òpera homònima de Gaetano Donizetti que va estrenar al seu dia la cèlebre soprano Fanny Persiani, que la va cantar a Nàpols, París i Londres. Un cim del *bel canto* italià que Donizetti va llegar a la història de l'òpera. Aquí Lucia rememora el passat tràgic d'una donzella que és assassinada a mans del seu promès, un Ravenswood, el cognom de l'enamorat de Lucia i de la família enemiga, un presagi mortal dibuixat amb una línia canora molt efectiva. L'ària exigeix el domini del fraseig, la interiorització emocional, control del *fiato* i una tècnica impol·luta per ressaltar la convulsió amorosa de la protagonista, que albira el seu fatal destí.

Serena Sáenz, soprano

Graduada pel Conservatori del Liceu i la Hochschule Hanns Eisler de Berlín, des de la temporada 2018-19 participa a l'Operastudio de l'Staatsoper de Berlín, on ha debutat com a Pamina (*La flauta màgica*). El gener del 2018 va ser guardonada al Concurs Viñas, al Ferruccio Tagliavini (Àustria) i a Mâcon (França). Ha participat en classes magistrals amb M. Devia, N. Shicoff, W. Rieger, M. Caballé, T. Berganza, D. Zajick... A casa nostra, com a membre del Cor Jove de l'Orfeó Català, ha cantat al Palau de la Música i al Teatre de Sarrià.

Aquesta temporada ha fet de Zerlina (*Don Giovanni*), Frasquita (*Carmen*) i ocell del bosc (*Siegfried*). Ha debutat a la Pierre Boulez-Saal cantant Scarlatti, amb l'Accademia Bizantina d'Ottavio Dantone. Té en repertori Taumännchen (*Hänsel und Gretel*), la comtessa Ceprano (*Rigoletto*), Eine Hirtin (*Hippolyte et Aricie*), Papagena, Clarice (*Il mondo de la luna de Haydn*), Isabella (*L'inganno felice de Rossini*) i soprano solista del Carmina Burana. Darreument ha interpretat Gretel (*Hänsel und Gretel*), Alice i la comtessa Adèle (*Le Comte Ory*), Chiara (*Il conte di Marisco*), Susanna (*Le nozze di Figaro*) i Adina (*L'elisir d'amore*). Ha estat dirigida pels directors Pablo Heras-Casado, Simon Halsey, Daniel Barenboim i Simon Rattle.

Ricardo Estrada, piano

Va estudiar amb Ramon Coll i Mark Hastings i ha rebut consells de P. Badora Skoda i A. de Larrocha. És un dels correpetidors més destacats del país actualment i pianista oficial en concursos internacionals: Francesc Viñas (Barcelona), Jaume Aragall (Sabadell), Elena Obraztsova (Sant Petersburg) i Belcanto (Graz), entre d'altres; i participa com a jurat al de Juventudes Musicales de España, i a la tardor al Concurs Montserrat Caballé al Liceu.

Ha acompanyat en classes magistrals veus líriques destacades (M. Caballé, J. Aragall, J. Pons, E. Fiorillo, I. Theorin, C. Colombara, E. Orciuolo, T. Berganza...), ofereix masterclasses de repertori a Espanya i a l'estranger (Mèxic, la Xina, Lituània, Àustria...) i col·labora en una intensa activitat concertística amb N. Fantini, L. Gallo, P. Burchuladze, K. Tretyakova, L. Strauss, P. Yende, I. Mula, K. Kemolidze, Eva M. Westbroeck, F. Armiliato, J. Bros, S. Palatchi, S. Puértolas, etc., al Liceu, L'Auditori i Palau de la Música, Bridgewater Hall de Manchester, Filharmonia de Vilnius, Auditorio Nacional de España, Musik Konzerthaus de Viena, Òpera d'Armènia, i a l'Amèrica del Sud i a la Xina, així com als festivals de Santander, Peralada, Conca, Santa Florentina, etc.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

INAEM
INSTITUTO NACIONAL DE LAS ARTES ESCENICAS

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.: B4439-2020

També et pot interessar

Estiu al Palau
Dimarts, 7 de juliol de 2020 – 20 h
Sala de Concerts

Carles Marigó, piano

Obres de J. S. Bach, J. Magrané, C. Marigó, Fanny
Mendelssohn i Felix Mendelssohn

Preu: 25 euros